

SILENCI I ART. "Per a viure l'espiritualitat d'una manera diferent"

Dij, 26/05/2016 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

([Goretti Pomé](#)). Fa unes setmanes vam realitzar un taller de Silenci i Art a la Comunitat Passatge de la Institució Teresiana. L'estructura de la formació anava enfocada a una part del curs més teòrica i una altra més experiencial, de manera que hi hagués una base històrica sobre l'art i el silenci i després ens encaminéssim a la mateixa vida de cadascú i de com podem entrar en l'interior de la persona i alhora fer-ho conscient des de l'espiritualitat vinculada a l'art.

El terme "espiritualitat i art" que ja deia Kandinski en el seu llibre "De l'espiritual en l'art", i que al llarg de la història de l'art contemporani s'ha refermat donant expressió abstracta del sentir humà, i que ha pres moltíssimes formes i s'ha materialitzat amb milers d'obres a través de moltíssims artistes coneguts o anònims. Avui aquest terme pren més força que mai, potser per una necessitat de retrobament interior sigui per infinitat de causes personals com socials que interaccionen amb la mateixa vida, o sigui per causes més globals d'occident que afecten els nostres dies d'una forma claríssima com és la velocitat del viure quotidià, com és la crisi de valors, com és la necessitat d'un retorn a l'interior de l'ésser per a trobar respostes de sentit.

Tot això em porta a una vocació de lliurar l'art a favor de la persona, tant des d'un camí que pot anar de dins a fora, o fins i totde fora a dins. El canal és l'art, unes eines d'expressió que culminen en la interdisciplinarietat de les arts i ajuden a integrar al màxim tots els sentits cap a una experiència sensible del que és invisible, a una experiència tangible del que no ho és. Passant per fer conscient la creació poètica i l'art visual i plàstic en el meu cas, com musical en col·laboracions anteriors.

En aquest cas vaig mirar d'integrar la sensibilitat de totes les arts des de la sensibilització de les mateixes, sobretot poètica i musical, com visual, per arribar a fer-ne expressió plàstica del grup de participants. I vull dir que va ser un regal compartir amb persones tant treballades espiritualment de manera que un cop superats els límits del material de treball, es pogués generar tanta riquesa d'expressió significada i poetitzada. La intensitat del temps i espai donat, va fer que aquest anés desapareixent a mesura que es construïen cada una de les imatges i discursos visuals i simbòlics personals, i que la por al buit s'anés superant amb la força de cada gest que es convertia en un fluir interior des de l'extensió de l'ànima de cadascú al pinzell i fins i tot directament amb les mans, fins a omplir l'espai blanc de la superfície de la tela o paper.

Després del taller alguns participants van expressar el que va significar per a ells:

"Quan vaig saber que s'organitzava un taller d'art i espiritualitat a C. Passatge m'hi vaig apuntar de pressa. Sempre he sospitat de la meva capacitat pictòrica i em preguntava què seria capaç de fer. Quan la Goretti, després de mostrar-nos amb un vídeo la seva rica experiència de fer vida la espiritualitat mitjançant l'art, ens va posar al davant els pigments, pinzells i altres estris per pintar, vaig seguir pensant: - Ah! - jo què faré...?La imatge dels seus quadres, les seves poesies i la

música em van anar conduint cap al silenci, endinsant-me en el profund de mi mateixa, a experimentar-me guiada. Les imatges em sortien de dins i les mans obeïen tractant de plasmar-les primer al paper, i en la tela després. Es va obrir per a mi un torrent nou i fecund: l'anhel d'anar més a fons en aquesta expressió plàstica d'una Paraula que em parla."

"Silencio y arte". Un papel en blanco, una tela usada, materiales desconocidos, otras personas, música e imágenes exteriores. Entendí el pánico del escritor ante el folio en blanco, del pintor ante el lienzo por estrenar, de la madre a la que entregan su primer bebe.

Olvidate de todo, escucha tus emociones y fluye. El papel empieza a tener sentido para ti, un color se sobrepone a otro, los trazos son espontáneo. De golpe las personas cogen la responsabilidad y el placer del folio en blanco. El silencio es verdadero, nada se oye, todo se plasma, cuadrados, redondos, punteados, rojos, amarillos, negros, blancos y el olvidado azul. El tiempo se para, que hemos expresado en nuestro folio o lienzo, las palabras surgen y todo encaja. Tu cuadro siempre estuvo dentro de ti. "El primer cuadro pero no el último"

"L'experiència, molt intensa. Entrar, entrar, entrar.... serenor, trobada. Presència en el silenci interior. Expressió d'una jornada densa, molt densa. Trobada, acció de gracies. Sa presència és mes suau que el silenci. "

"Per a mi ha estat una experiència que m'ha permès arribar al Centre per un camí desconegut... no dominar la tècnica ni la pintura ha fet que em deixes guiar només per l'Esperit i demanar que Ell em mostrés el camí. La música i els poemes m'ha arribaven al cor i amb ells estava "tocant" la transcendència però hi havia una" barrera "que feia que no podia dibuixar ni pintar res, tenia la sensació de que el paper em cremava , potser vaig estar així mig hora, veient a la vegada com tothom pintava fins que es va fer la connexió: interior-ma -pintura-paper i llavors vaig entendre que estava deixant actuar el que portava dins..." Si Tu no hi ets no sóc res..." També vaig recordar les paraules de Santa Teresa " el Castillo tiene muchas moradas.. y en el centro y mitad de todas éstas tiene la más principal que es adonde pasan las cosas de mucho secreto entre Dios y el alma"

"Pregària: Senyor Jesús Déu de la Vida, de la ciència y de l'art ajudants atrobarnos amb Tu per qualsevol camí, condueix els nostres passos vers la autèntica felicitat i fes-nos créixer amb compromís i coherència."